

fluvio usque ad Gaderam, quæ est juxta Joppen, & transverso usque ad campum magnum, ubi incipit Galilæa. *Tribus Manasse* una medietas incipit à Jordane, & terminatur ad Mare Magnum, & in transverso, quæ est latitudo ejus, definit in Bethsan. *Tribus Issaschar* secundum longum incipit à Jordane, & terminatur ad Carmelum, juxta Magedo: in latitudine verò habet Bethsan & montem Thaborum extremitates. *Tribus Zabulon* habet Carmelum & lacum Genezareth extremitates longitudinis, & in latitudine à monte Thabor versus Nazareth, quinque occupat leucas. *Tribus Aser* occupat totam Terram à Carmelo Maris usque ad Sidonem magnam, in longitudine scilicet viginti leucarum continens spatium: in latitudine verò extenditur à Mari Magno usque Nason & Assor, per spatium novem leucarum. *Tribus autem Nephtalim* accepit partes Orientales usque ad Damascum, Galilæam superiorem, à mari Galilææ usque ad montem Libani, fontesque Jordanis includens, & hæc in longitudine: juxta latitudinem verò transit ab Assor usque ad regionem Traconitidis. *Tribus Dan* occupat loca convallis juxta Mare Magnum, ab Austro terminata ad Azotum: ab Aquilone ad Doram, habens scilicet à tribu Juda Azotum, Accaron & Geth: & à Benjamin Jamniam & Ramatha usque ad Joppen. Et ut in summa dicam, tota Terra Sancta à Jordane usque ad Mare Magnum, quæ est latitudo ejus, ab Oriente scilicet in Occidentem, non videtur excedere sedecim leucas. In longitudine verò, quæ ab Aquilone in Austrum computatur, à Dan scilicet, quæ nunc Belenas sive Cæsarea Philippi dicitur, usque ad Bersabee, quæ nunc Giblym appellatur, habet circiter sexaginta quatuor aut sex leucas. Et hæc de magnitudine, urbibus, fluminibus & cæteris locis Terræ Sanctæ dicta sufficiant.

Manasse.

Issaschar.

Zabulon.

Aser.

Nephtalim.

Dan.

C A P. X I.

De fertilitate Terræ Sanctæ & variis ejus habitatoribus.

Habet Terra Sancta id in sacris literis præconii, ut reliquas terras in bonitate & fecunditate excellat, atque longè post se relinquat, quippe quæ *melle & lacte exuberare* dicitur, Num. xiiii. 27. per quæ intelliguntur omnia ea, quibus opus habet mortalis hæc vita. Est solum ipsum frumenti feracissimum, quippe quod in cultura sua minimum laborem exigit, & multum reddit fructum. Nam id sæpè oculis meis vidi, duobus tantum bobus aratrum inverti: nec agros stercore opus habere, quum suapte natura Terra ipsa pinguis sit, & in plerisque locis hoc externo minimè egeat condimento: *rosas, rutam, fœniculum, salviam* & alias herbas humus ipsa spontè producit. *Lana* quoque *succida* ibi crescit in *fruticetis* quibusdam, quorum semina singulis annis in terram sparguntur, & ex his consurgit *caudex* quidam, in cujus *folliculis* lana illa colligitur. Crescunt quoque ibi *cannæ molles*, ex quibus colligitur *saccarum*. Habent hæc cannæ *medullam* quandam humidam in modum *sambuci*, quæ in pelvim expressa, atque in æneis caldariis decocta, optimum efficit *saccarum*. Id tamen ingenuè fateor, rarò illic inveniri *poma, pira, cerasa, nuces*, & alios similes fructus arboreos, sed è Damasco illuc deferuntur, qui tamen adeò solis ardore decocti sunt, ut diu conservari nequeant: At loco illorum habent *alios fructus*, qui etiam per *totum annum* in arboribus conservantur, ut sæpè videas unam arborem *simul flores & fructus maturos* gestare. Ex his faciunt Incolæ varia *condimenta*, quibus pulres, carnes, pisces, & alios cibos sapidiores reddunt. Habent *poma cetrina magna*, ex quibus optima conficiunt electuaria. Habent & alia optima poma & mirabilia, quæ *Poma Paradysi* ad eis vocantur. Hæc crescunt in modum *maximi botri*, quantitatem habent *mediocris cophini*, cujus grana sunt ipsa poma, ita ut non rarò *centum poma*, & aliquando plura simul *conglobata* in modum uvarum reperias, quarum quodque *ovi* habet magnitudinem, obductum *folliculo spisso* crocei coloris, qui decorticatus dulcem & delicatum relinquit fructum. Hæc arbor ultra biennium non durat, sed arefacta ex radicibus alios surrogat furculos. Folia ejus *adeo longa* sunt, ut *staturam hominis erecti* ferè excedant.

Poma Paradysi.